

RESOLUCIÓ

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

DRETS LINGÜÍSTICS I RELIGIOSOS
CIUTAT DIVERSA

DRETS A LA IGUALTAT I LA DIVERSITAT
CIUTAT DIVERSA

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 10 de juliol de 2025 i dies posteriors, fins a 322 ciutadans i ciutadanes van presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposaven el següent:

En el marc de la presentació de l'Informe de l'Observatori de les Discriminacions 2024 es va programar una actuació teatral organitzada per l'Ajuntament de Barcelona que incloïa missatges estigmatitzadors i discriminatoris envers les persones parlants de la llengua catalana.

En concret, en l'escrit de queixa s'afirmava que el propassat dia 8 de juliol a les 6 de la tarda, l'Ajuntament de Barcelona va organitzar l'acte de presentació de l'Informe de l'Observatori de les Discriminacions 2024. L'acte de presentació de l'informe va comptar amb l'actuació d'unes persones que havien preparat una sèrie de representacions teatrals o petits discursos, que contenien missatges discriminatoris contra una part de la ciutadania, en concret, aquella que empra la llengua catalana.

En aquesta actuació s'hi observaven les següents conductes de caràcter estigmatitzador i estereotípic contra els parlants de la llengua catalana: es vinculaven els parlants de la llengua catalana amb negar el dret a l'atenció sanitària; s'associaven els parlants de la llengua catalana amb la negació de l'exercici de drets fonamentals; es vinculaven els parlants de la llengua catalana a la negació del dret al treball o a la integració sociolaboral; s'associaven els parlants de la llengua catalana amb conductes xenòfobes i racistes; i, es ridiculitzava l'aprenentatge del català per part de persones nouvingudes.

La representació teatral en qüestió pretenia posar de manifest l'ús del català a Catalunya implicava la negació d'altres drets (salut, feina, etc.).

Les persones promotores de la queixa demanaven que s'investiguessin els fets denunciats i es valorés si s'havia produït un greuge cap a elles.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va visionar els esquetxos de l'obra de teatre (<https://www.youtube.com/watch?v=P0lo38DhSss>). Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els principis de bona administració per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

D'acord amb el principi d'economia administrativa, no s'ha efectuat petició d'informe a l'Ajuntament de Barcelona, ja es disposa de suficient informació per poder emetre un pronunciament. Per aquest motiu, un cop examinat el contingut de la queixa, fet el visionat de la representació i estudiada la normativa aplicable, aquesta Sindicatura emet el següent pronunciament.

CONSIDERACIONS

Al tractar-se d'un supòsit de plena actualitat, objecte d'un gran debat ciutadà i en haver-se produït un gran ressò mediàtic per les xarxes socials i mitjans de comunicació,

entenem que un ràpid posicionament de la Sindicatura al respecte pot servir per aportar criteris de valoració i establir rigorositat en els possibles argumentaris.

El nostre raonament es desenvoluparà en dues etapes: 1) Identificació del problema i delimitació de l'objecte de la queixa; i, 2) Determinar responsabilitats. I, finalment, abans d'emetre la nostra decisió, enunciaré un seguit de conclusions.

1. Identificació del problema i delimitació de l'objecte de la queixa.

Considerem que identificar i definir el problema que volem abordar per resoldre la present queixa és un pas essencial i difícil, perquè és molt probable que diferents persones visquin una mateixa situació de forma diferent. On uns veuen un greuge, d'altres veuen un repte o una oportunitat. On uns veuen una discriminació, d'altres veuen una reivindicació.

Quan inequívocament defensem un mètode o una solució basada en una percepció inexacta del que el problema és en realitat, acabem resolent el problema equivocant i reduïm les probabilitats de desenvolupar solucions que realment funcionin.

És per això que la formulació i delimitació del problema és, moltes vegades, més important que la seva solució. Passem, per tant, a analitzar els aspectes següents.

- a) Presentació de l'informe de les Discriminacions a Barcelona 2024. Què diu, a grans trets, aquest informe que sigui rellevant per l'objecte d'aquesta queixa.

L'[Informe de l'Observatori de les Discriminacions a Barcelona 2024](#) apunta que els motius de **discriminació per la llengua** només queden per darrere dels motius racistes i xenòfobs, de gènere, de salut i LGTBIfòbics.

Les discriminacions denunciades per parlar en català a Barcelona van créixer el 2024 un 52%. Ho diu l'informe de l'Observatori de les Discriminacions a Barcelona 2024 que

s'ha publicat i que situa les **discriminacions lingüístiques** només per darrere de les racistes i xenòfobes (314), les discriminacions per raó de gènere (280), de salut (267), sobretot pel tracte diferenciat cap a persones amb VIH i amb trastorns de salut mental, i LGTBIfòbiques (226). En el cas de les **discriminacions per raó de llengua**, l'informe recull **190 per parlar català, i 2 per parlar en castellà**.

Durant el 2024, l'informe apunta que a la ciutat de Barcelona es van comunicar fins a 190 discriminacions per parlar català. Aquesta xifra suposa un creixement del 52% respecte a les 125 discriminacions denunciades el 2023, que ja eren més que les 90 del 2022, les 55 del 2021, les 47 del 2020 o les 45 del 2019. En total, l'any passat les discriminacions per parlar en català van suposar un 17,24% dels 1102 casos totals denunciats, com hem dit, un percentatge superior al dels anys anteriors.

La majoria d'aquestes discriminacions van ser perpetrades per **empreses o entitats privades** (120 casos, un 50% més que l'any anterior) i per **administracions públiques** (61, un 35,6% més). En el cas de les empreses i entitats privades, hi ha clíniques privades, supermercats i empreses de missatgeria, entre d'altres. En la majoria dels casos, es neguen a oferir el servei o l'alenteixen perquè l'usuari parla català. Amb relació a l'Administració pública, van ser comeses, sobretot, per funcionaris de l'àmbit de la salut. En aquest cas, es detecten situacions en què els professionals sanitaris amenacen els pacients de deixar-los sense atenció si no canvien al castellà, i tampoc se li donen alternatives. Sovint, els usuaris es veuen forçats a canviar de metge o de centre de salut per por als efectes que la discriminació pot tenir sobre la seva salut.

Cal tenir present que aquestes són només les discriminacions que es denuncien a les entitats, però que és difícil quantificar de manera exacta les discriminacions reals, a causa d'un **problema general d'infradenúncia**. De fet, segons l'Enquesta de Relacions Veïnals i Convivència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (ECAMB), que es va fer el 2024 i s'inclou en l'informe, el 31,69% de la població barcelonina manifestava haver estat discriminada per algun motiu a la ciutat. Això contrasta, en canvi, amb el nombre de denúncies de discriminacions, que en total només van ser 1102 el 2024 i 865 el 2023. Segons aquesta enquesta, un 13,40% de la població deia que havia estat discriminada a causa de la llengua que parla, i aquesta raó era el segon motiu de discriminació més habitual, després del gènere.

b) Què va passar en l'acte de presentació de l'informe de l'Observatori de les Discriminacions a Barcelona 2024?

En l'acte públic organitzat per l'Ajuntament de Barcelona, en concret per la Segona Tinença d'Alcaldia, Àrea de Presidència, Relacions Internacionals, Educació, Salut,

Drets Humans i Cicles de Vida, es va programar l'actuació de la companyia amateur *Teatro Sin Papeles* per representar un fragment del seu espectacle *Esas Latinas*.

Va resultar que el fragment escarnia a les persones catalanoparlants i denunciava -en castellà- situacions com que els metges parlin català, que a les feines es demani la llengua del país o que als espais d'acollida es faci servir el català. També el fet que no les contractin tot i haver cursat "nivell C2 de català" perquè no són nadiues.

És aquí on la Sindicatura de Greuges de Barcelona percep **una clara incoherència entre el contingut de l'informe presentat i els esquetxos de l'obra representats en l'acte públic**, on, com ja hem referenciat, cinc actrius llatines escenificaven una sèrie de situacions -a la sanitat, amb l'administració, buscant feina- en què representava que una d'elles era discriminada perquè no sabia català. Cada suposada discriminació s'acabava amb el crit de la resta: "Parla català".

c) Delimitació de l'objecte de la queixa:

Un cop considerat el contingut que denuncia l'informe i els esquetxos teatralitzats durant la seva presentació, ens cal aprofundir sobre si podem arribar a considerar que les afirmacions realitzades per les actrius de la companyia de teatre **poden ser considerades com a delictes d'odi tipificats a l'article 510.1 del Codi Penal**. Malgrat que considerem que aquestes afirmacions **no tenen encaix en el conjunt d'accions tipificades en aquesta disposició penal**, entenem que no és de la nostra competència pronunciar-se directament en aquest sentit per dos motius:

- En primer lloc, la competència de la Sindicatura de Greuges de Barcelona s'emmarca en la supervisió de les accions o omissions realitzades per l'Ajuntament de Barcelona i no per les actuacions de persones a títol particular (en tot cas, més endavant precisarem quina podria ser la responsabilitat municipal). Si entenguéssim que podria existir un delicte d'odi per part de

particular el que hauríem de fer és reenviar el cas a la fiscalia de delictes d'odi, com ja vàrem fer en un supòsit l'any 2020: <https://beteve.cat/societat/fiscalia-barcelona-denuncia-video-fals-menors-no-acompanyats-sindica/>

- I, en segon lloc, si un cas està judicialitzat ja deixa de ser de la nostra competència. En aquest supòsit, hem tingut coneixement pels mitjans que s'ha presentat una querella, en aquest sentit, davant de la fiscalia de delictes d'odi: <https://www.totbarcelona.cat/societat/accio-cassandra-porta-el-gag-catalanofob-a-la-fiscalia-dodi-639545/>

Ara bé, tot i que no és de la nostra competència entrar a analitzar en contingut de l'acte en abstracte, sí que som competents per valorar el fet que aquests esquetxos de teatre es van emmarcar **dins d'un acte institucional organitzat per l'Ajuntament de Barcelona**.

És a dir, **no és el mateix anar a veure voluntàriament l'obra *Esas Latinas*, de la companyia *Sin Papeles*, a un teatre privat, que veure uns esquetxos d'aquesta obra en un acte organitzat per l'Ajuntament de Barcelona**, en què es pressuposa la prèvia tramitació i aprovació d'un expedient de contractació de l'espectacle. Per dir-ho més senzill, quan una persona va a veure una obra de teatre sap el que va a veure i decideix lliurement; en un acte organitzat per l'Ajuntament de Barcelona, si no està prèviament anunciat, la persona assistent espera que el desenvolupament de l'acte estigui en consonància amb el contingut de la presentació organitzada i contractada pel mateix Ajuntament, així com amb els compromisos assumits pel Consistori, recollits a la Carta de Ciutadania -Carta de drets i deures de. Barcelona-.

És evident que, **legítimament**, hi hagi un important sector de la població que consideri les afirmacions realitzades durant la representació teatral de "mal gust", com "un fals dilema de manual", "desafortunats fragments que confronten drets en lloc de garantir-los", "esquetxos suposadament humorístics que fan mofa dels drets lingüístics dels catalanoparlants i ridiculitzen la defensa de la llengua", "fets que distorsionen la realitat i perjudiquen la convivència i la cohesió social", "ridiculització i menyspreu als drets lingüístics dels catalanoparlants" o "que defensen totes les interseccionalitats menys la dels drets lingüístics dels catalans". Fet que, per altra banda, **no pot justificar mai el linxament en xarxes** que han patit les actrius i la pròpia companyia de teatre.

Tanmateix, les manifestacions versades en l'acte de presentació de l'Informe sobre les Discriminacions, **jurídicament**, han d'emmarcar-se en l'àmbit del dret a la llibertat d'expressió. Per tant, per tal de fer front a aquest tipus de discursos, la via penal no és la que pot oferir millors solucions per tal d'afrontar la diferent percepció i interpretació d'uns mateixos fets per part de persones i grups que compateixen la mateixa realitat.

Però, no podem deixar de posar en relleu que actuacions com la que es va fer en la presentació de l'Informe de l'Observatori de les Discriminacions 2024, no ajuden gens a millorar el respecte i la convivència ciutadana que, sense dubte, ha de ser un dels objectius prioritaris de les polítiques municipals.

Des d'aquesta Sindicatura entenem que l'art no està només per complaure, sinó també per qüestionar, diversificar mirades, criteris i mostrar altres sensibilitats. De tal forma que, en l'abordatge del vincle entre la protecció de l'exercici a la llibertat d'expressió i les garanties de no discriminació, és probable que ens trobem davant un dilema: encarar una situació en la qual, procedim com procedim, una de les parts no se sentirà reconeguda en els seus drets.

La funció de la llibertat d'expressió és que la societat pugui debatre i reflexionar. És evident que en els casos de la vida real no sempre resulta fàcil distingir entre la transmissió d'idees sobre l'organització col·lectiva de la societat i els judicis de valor o ocurrencies personals.

En la recerca d'una adequada fonamentació de la llibertat d'expressió considerem que no s'ha d'oblidar mai que aquesta és probablement més que cap altra la llibertat de qui, mitjançant la paraula, vol trencar amb l'establert. És la llibertat del provocador i/o el dissident polític.

Demostra així una clara dimensió com a dret de defensa: per expressar idees neutrals o conformes als valors comuns d'una societat no es necessita la llibertat d'expressió.

Cap sentiment, ni religió, ni moral, ni lingüístic pot convertir-se en cànon del que és artísticament lícit, entre altres raons perquè resulta difícil imaginar una genuïna creativitat artística -que és un bé constitucionalment protegit- sense una certa dosi d'heterodòxia i algun grau de provocació.

Com hem dit la via penal no pot oferir les solucions que han de venir d'altres instàncies i d'altres formes més imaginatives de fer política i de respondre, com, per exemple:

- Amb la implementació efectiva de les 68 accions per promoure l'ús del català a Barcelona. Proposta del Pla d'acció en el marc del Pacte Nacional per la Llengua.
- Fent seguiment dels pronunciaments del Relator especial de les Nacions Unides sobre qüestions de les minories, del Comitè d'Experts del Consell d'Europa sobre la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries o del Comitè Assessor del Consell d'Europa del Conveni Marc per la protecció de les minories nacional, entre d'altres.

A més, la Carta Municipal de Barcelona estableix a l'article 4 que el català és la llengua pròpia de l'Ajuntament de Barcelona, així com que l'Ajuntament ha de normalitzar l'ús del català en l'àmbit de les seves competències.

Dit això, cal assenyalar que la complexitat en la fonamentació de la llibertat d'expressió ha dut al fet que se li reconegui una doble naturalesa a la llibertat d'expressió, en sentit individual i en **sentit institucional**.

És a dir, allò que pot manifestar un particular no ho pot fer de la mateixa forma o emparar-ho una institució o un càrrec públic. Dit d'una altra manera, **allò que es pot representar en un teatre obert a tot el públic on s'assisteix de forma voluntària no es pot escenificar en un acte institucional organitzat per l'Ajuntament de Barcelona.**

2. Determinar responsabilitats.

Un cop definit el problema, arriba el moment de buscar solucions i determinar responsabilitats. A vegades es tracta d'escollir entre les solucions que tenim a la nostra disposició. El primer que s'ha de fer en enfrontar-se amb un problema és comprovar si s'assembla a algun que ja hàgim resolt prèviament.

Volem fer referència que, salvant les distàncies, aquesta Sindicatura, el gener del 2023, va conèixer una queixa ciutadana en la qual en una banderola de carrer es feia publicitat de l'obra de teatre de l'Albert Serra, "Els tres porquets", amb una frase de Hitler. Aquesta

obra era la posada en escena de tres llibres de converses de Goethe, Hitler i Fassbinder. Tot i que el promotor de la queixa reconeixia que podia encabir-se en la llibertat creativa de voluntat transgressora, apreciava un dèficit ètic important en la campanya comunicativa per tot allò que denotava i connotava.

Finalment, no ens vàrem haver de pronunciar, per una banda, donat el desistiment de la part actora davant de les explicacions de l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB) i, per una altra banda, perquè la campanya ja no estava al carrer perquè l'exposició ja havia tancat.

Com podem apreciar, en aquest cas no es qüestionava el contingut de l'obra sinó la publicitat institucional feta per l'Ajuntament de Barcelona.

Això ens condueix a reflexionar sobre si l'Administració té o no responsabilitats per no controlar o fer difusió del contingut d'actes realitzats per tercers. És el que coneixem com a culpa i/o responsabilitat *in eligendo* i/o *in vigilando*.

a) Responsabilitat de l'Administració municipal per no supervisar els continguts d'un acte promogut per la mateixa Administració

L'activitat de control administratiu en els seus diferents aspectes es dirigeix a propiciar que les entitats de prestació de serveis que operen en el mercat reuneixin els requisits exigits i que ajustin la seva activitat a les normes d'actuació disposades a la llei.

En determinats supòsits, una activitat, malgrat ser privada, està sotmesa a una autorització, justificació que es troba en la necessitat de què l'Administració controli el seu exercici, per poder comportar un potencial danyós per a la col·lectivitat. Des d'aquesta perspectiva, tampoc s'ha d'excloure per complet la responsabilitat administrativa quan els perjudicis resultin del deficient exercici de les seves competències en atorgar l'autorització, o en inspeccionar i controlar el desenvolupament de l'activitat autoritzada (*culpa in vigilando*). En aquest sentit, no tindria justificació que l'Administració només respongui de les activitats públiques prestacionals i no en les restants modalitats d'intervenció. S'han de tenir en compte la incorporació a l'organització administrativa les actuacions realitzades per particulars que estiguin fomentades, tutelades o emparades per l'Administració.

Amb caràcter general, la responsabilitat es vincula a l'actuació directa d'òrgans administratius. Tanmateix, en alguns casos, la pròpia normativa també contempla la seva extensió als danys o greuges produïts per persones no integrades en l'estructura administrativa. La responsabilitat no requereix la incorporació de l'agent en l'esfera administrativa, sinó només que el funcionament dels serveis públics -directament o indirectament- hagi estat determinant en la causació del perjudici.

La correcció del sistema en els supòsits de responsabilitat administrativa per danys del subjecte autoritzat és imprescindible. L'Administració no té per què fer-se càrrec de tots els danys que el subjecte autoritzat -que és un particular que porta a terme una activitat privada- origini a tercers, sinó només aquells que, mitjançant una causació adequada, poden imputar-se a un funcionament anormal (culpós) dels serveis públics. El pressupost, per tant, ha de ser **un deficient exercici de les competències administratives, amb incidència en la producció del resultat**. En els casos en què els danys siguin deguts a algú aliè a l'organització administrativa, la responsabilitat pública resulta del *funcionament anormal o culpós* de l'Administració (no va emprar la diligència exigible per prevenir i evitar els greuges o danys).

Són diversos els supòsits de responsabilitat per fet aliè, això és, en els casos en els quals respon qui tenia el deure d'escollir (responsabilitat *in eligendo*), o vigilar (responsabilitat *in vigilando*) a un subjecte, i al no haver-ho fet de forma diligent i apropiada, assumeix les conseqüències lesives causades per la seva mala elecció o la seva inadequada vigilància.

Qui encarrega a una persona o entitat el compliment d'un o molts actes, està obligat a escollir una persona o entitat apta per executar-los i a vigilar l'execució en els límits d'una bona diligència; i si desatén aquests deures, serà responsable dels perjudicis que el seu encàrrec causi per mala intenció o per negligència en el desenvolupament de les seves funcions, llevat que aquesta acció no s'hagués pogut evitar amb tota la deguda diligència de vigilar. Val a dir que, **en cap cas, aquesta responsabilitat de l'Administració s'ha de confondre amb l'exercici de censura**.

Vist aquest marc teòric, li correspon a la Sindicatura de Greuges de Barcelona valorar si l'Ajuntament de Barcelona ha incomplert la seva **obligació positiva** de supervisar el contingut de l'obra representada en el marc de la presentació de l'Informe de les Discriminacions a Barcelona 2024 i, si aquest fos el cas, apreciar si hi ha responsabilitat de la mateixa administració municipal.

b) Responsabilitat *in eligendo* o *in vigilando* de l'Ajuntament de Barcelona

Aquesta qüestió que podria semblar força complicada de determinar, en aquest cas és força senzilla donat que, poc després de difondre's en xarxes els polèmics esquetxos, **l'Ajuntament de Barcelona va demanar disculpes per la crisi generada per un espectacle contra la discriminació de raça, gènere, origen i classe que discriminava el català i els seus parlants.**

L'Alcalde, Jaume Collboni, es va pronunciar a Instagram, expressant "les seves disculpes més sinceres" per la representació teatral. L'Alcalde va admetre un error en la supervisió del contingut i va remarcar que "no reflecteix en cap cas la posició ni la visió de l'Ajuntament". En aquest sentit, va rebutjar "qualsevol menyspreu envers la llengua catalana" i va reafirmar el "ferm compromís" del consistori amb la defensa, protecció i promoció del català".

La segona tinenta d'alcaldia, Maria Eugènia Gay, també va comparèixer per assegurar que hi ha "malestar a l'equip de govern" i va admetre responsabilitats. "Aquest govern té un ferm compromís amb la defensa i promoció de la llengua catalana i, en aquest sentit, seguirem treballant de manera incansable", va afegir. Quan li van preguntar si el fragment ofensiu havia estat revisat, va admetre que "aquest gag òbviament no hi era" durant la supervisió prèvia. En el mateix sentit es va pronunciar el regidor de cultura, Xavier Marcé, en la seva compareixença a la Comissió de Drets Socials.

Per tant, han estat els mateixos representants del govern municipal els que han reconegut explícitament la **culpa**, per tant, la seva **responsabilitat *in eligendo* i *in vigilando***. Un cop reconeguda aquesta responsabilitat cal determinar la forma o les formes de reparació.

c) La reparació per responsabilitat *in eligendo* i *in vigilando*

Ja hem determinat que s'ha produït un **greuge o dany moral** per no supervisar el contingut d'un esquetx que contradeïen el contingut de l'**Informe sobre les Discriminacions a Barcelona 2024** en la seva presentació pública institucional. Ara convé determinar les **responsabilitats polítiques** que això comporta.

La Sindicatura de Greuges de Barcelona entén que una **forma de satisfacció enfront dels danys o greuges morals ocasionats** consisteix en el **reconeixement de l'error en l'actuació o en la falta d'actuació, la petició de disculpes i la garantia de no**

repetició de cara al futur. Més en els temps que corren en els que **és tan difícil veure i escoltar representants polítics reconèixer els seus errors**, considerem que, en aquest cas, aquesta forma de reparació s'ajusta al greuge comès i a la responsabilitat generada i admesa. Amb l'**advertiment** que la Sindicatura demanarà altres tipus de responsabilitats polítiques si aquests fets aquí valorats es tornen a repetir en un futur.

3. Conclusions:

- a) En la identificació del problema i la delimitació de l'objecte de la queixa, la Sindicatura de Greuges de Barcelona considera que hi ha una **clara contradicció i incongruència entre el contingut de l'Informe sobre les Discriminacions a Barcelona 2024 i els esquetxos representats en l'acte institucional** de presentació organitzat pel propi Ajuntament de Barcelona.
- b) L'anàlisi de la queixa s'ha de centrar no només en el contingut de les afirmacions realitzades per les actrius de la companyia de teatre sinó també en el fet que això estigués emparat en un acte institucional, on prèviament s'hauria hagut de valorar la necessitat i idoneïtat de tots els seus elements.
- c) Aquestes afirmacions contràries als drets lingüístics dels catalanoparlants poden ser qualificades de moltes formes (mal gust, menyspreu, ridiculitzadores, ofensives, contràries a la cohesió social, que confronten drets en lloc de garantir-los, etc.) però, a parer nostre, no poden ser considerades delictes d'odi no emparades pel legítim exercici del dret a la llibertat d'expressió.
- d) S'han de buscar mecanismes, alternatius a la via penal, per tal de conèixer i canviar les percepcions que poden tenir determinades persones i col·lectius sobre la necessitat d'entendre i parlar el català, potenciar la convivència i la cohesió social a casa nostra.

- e) S'han d'impulsar mesures perquè les persones no catalanoparlants prenguin consciència de la necessitat de conèixer la llengua catalana i de la seva legítima funció com a llengua comuna de comunicació i cohesió social.
- f) L'Administració municipal té una responsabilitat *in eligendo* i *in vigilando* quan organitza activitats institucionals i determinats actes són executats per terceres persones sota autorització i justificació de la pròpia Administració amb la finalitat de controlar que no suposin un greuge o dany cap a tercers.
- g) Determinada l'existència d'aquest tipus de responsabilitat, convé buscar formes de reparació. En aquest cas, la Sindicatura considera que la forma de satisfacció enfront dels danys o greuges morals ocasionats consisteix en el reconeixement de l'error en l'actuació o en la falta d'actuació, la petició de disculpes i la garantia de no repetició de cara al futur. Amb l'avertiment que es demanaran altres tipus de responsabilitats polítiques si aquests fets aquí valorats es tornen a repetir.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta Municipal de Barcelona i el Reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió supervisar les actuacions de l'administració municipal. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de la Segona Tinença d'Alcaldia, Àrea de Presidència, Relacions Internacionals, Educació, Salut, Drets Humans i Cicles de Vida no ha estat ajustada a dret i l'actuació municipal no s'ha produït amb la diligència deguda, però convé posar en valor el ràpid reconeixement de l'error i l'assumpció de responsabilitats.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Advertir a l'Ajuntament de Barcelona** que s'ha de vetllar perquè no es tornin a reproduir aquests fets aquí considerats i es preservin els drets lingüístics de forma efectiva a la ciutat de Barcelona.
- **Recomanar a l'Ajuntament de Barcelona** que s'implementin els instruments necessaris per sancionar i erradicar totes les discriminacions que es puguin produir a la ciutat de Barcelona.
- **Recomanar a l'Alcaldia** que doni i supervisi les instruccions necessàries per a l'acompliment de les *68 accions per promoure l'ús del català a Barcelona. Proposta de pla d'acció en el marc del Pacte Nacional per la Llengua.*
- **Recomanar a l'Alcaldia** que doti dels recursos de personal i econòmics necessaris a la recentment nomenada Comissionada de Política Lingüística per desenvolupar de forma efectiva les seves funcions.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els **Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)**, d'acord amb la Mesura de Govern sobre l'Estratègia d'Impuls de l'Agenda 2030, concretament amb els objectius:

5.1 Posar fi a totes les formes de discriminació

16.6 Crear unes institucions eficaces, responsables i transparents a tots els nivells.

16.7 Garantir l'adopció de decisions inclusives, participatives i representatives que responguin a les necessitats a tots els nivells.

10.2 Potenciar i promoure la inclusió social, econòmica i política de totes les persones.

16.10 Protegir les llibertats fonamentals, de conformitat amb les lleis nacionals i els acords internacionals